

Predica de la Krefeld

5 februarie 1989, ora 10⁰⁰

Fr. Frank

Laudă și mulțumire Domnului pentru faptul că putem simți deja prezența Lui!

Un poet de cântări cântă astfel: „Fără apropierea lui Isus, inima mea este întristată. Fără apropierea lui Isus, orice bucurie este doar o durere amară. Dacă Domnul nu este prezent, dacă El nu binecuvântează și dacă nu știm cu adevărat că El este cu noi, atunci chiar și bucuria de natură pământească devine în cele din urmă o mare suferință.”

Fie ca Dumnezeu să fie cu noi, pentru ca noi să devenim cei binecuvântați ai Domnului. Așa cum Dumnezeu i-a spus lui Avraam: *Vreau să te binecuvântează și tu să fii o binecuvântare!*

Atunci când s-a citit Psalmul că *niciun om nu este drept înaintea lui Dumnezeu*, am văzut podul spre Noul Testament și m-am gândit la Romani capitolul 3, unde este scris că *am fost îndreptățiți prin credință*. Noi am fost necurați, nevrednici, departe de Dumnezeu, dar am fost aduși aproape.

Aș vrea, înainte de a da câteva anunțuri, să citesc deja acest cuvânt. Romani capitolul 3, începând cu versetul 21:

„Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc Legea și Prorocii – și anume neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire.” (Romani 3:21-22)

Dreptatea lui Dumnezeu are o persoană de referință, și aceasta este Isus Hristos. Cine caută dreptatea lui Dumnezeu fără îndreptățirea prin credința în Isus Hristos, acela o caută în zadar. Doar în Hristos este îndreptățirea noastră, și anume prin credință, ea ne este dăruită.

Și apoi constatarea din versetul 23: *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”*

Și apoi din nou afirmația minunată din versetul 24: „*Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.*”

Aceasta este Evanghelia, lăudat să fie Numele Domnului!

Dar mai departe este scris, în versetul 25: „*Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu*”.

Aici pentru mine a fost important gândul că noi am venit pe această lume ca oameni nedreptățiți, despărțiți de Dumnezeu, născuți în păcate, dar că Domnul a venit în această lume să caute și să mântuiască ce este pierdut, aducându-ne înapoi în starea dumnezeiască. Și cine crede în Isus Hristos, acela Îl crede pe Dumnezeu, acela crede ceea ce Dumnezeu a făcut în Hristos și de aceea nu este valabil doar cuvântul „credință”, ci expresia „credința în Isus Hristos”. Așa rămâne.

Eu aparțin pur și simplu de acei oameni care se pot bucura din toată inima atunci când Dumnezeu îi binecuvântează și îi folosește pe alții. Eu am spus acest lucru întotdeauna: abia atunci când un predicator se bucură că Dumnezeu îi binecuvântează și îi folosește pe alții, vine pentru el timpul să fie binecuvântat și folosit de Dumnezeu. Însă, cât timp mai există invidie și gelozie în inima unui om, Dumnezeu încă nici nu este acolo. Înțelegeți aceasta? Noi am menționat acest lucru deja ieri în predică. Domnul vrea să locuiască în noi, iar noi trebuie să devenim un templu al lui Dumnezeu, pentru ca El să poată locui în noi și să lucreze prin noi.

Când l-am văzut și l-am auzit atunci pe fratele Branham, bucuria a fost așa de mare, ca niciodată înainte în viața mea. Și cu atât mai de neînțeles devine faptul că acest profet fals a spus în Allgäu că am angajat un lunetist, care în vremea aceea trebuia să-l omoare pe William Branham. Tot ce este pus în circulație este pur și simplu înfiorător, dar prin faptul că am fost puțin „rărit”, rămâne pentru mine ca înainte. Noi suntem atât de recunoscători Domnului că la asemenea atacuri, de fapt, nici nu trebuie să reacționăm. Sunt niște oameni sărmani care trebuie compătimiți. Ce altceva ar trebui spus sau făcut?

Astăzi am făcut aceasta în mod intenționat, poate pentru cei care nu sunt întotdeauna aici sau nu au o privire asupra chemării deosebite a fratelui Branham. Și astăzi doresc să subliniez foarte clar acest lucru deoarece, în urma ultimei mele scrisori circulare, unii au avut impresia că aș dori să mustru sau să corectez. Ambele nu sunt adevărate! Eu am făcut aceasta doar din pricina faptului că din William Branham s-a făcut Isus Hristos. S-a făcut din el Cuvântul devenit trup de carne, s-a făcut Dumnezeu și multe altele. Din acest motiv a trebuit să scriu în mod conștient așa cum am scris și sper că pentru toți a fost și este suficient de clar.

Pe de o parte, slujba infailibilă, prin descoperire divină, ca profet, și pe de altă parte, totuși, un om și predicator, care a dus Cuvântul și a fost supus unei creșteri și a putut aduce lucrurile doar așa cum i-au fost descoperite de Dumnezeu. Și profeții depind de ceea ce Dumnezeu le arată și le descoperă. Când este vorba despre chemarea divină, eu țin la aceasta până la sfârșit.

Acea lumină deasupra capului fratelui Branham a stat deasupra lui câteva ore, aproximativ trei ore după nașterea lui, în încăperea în care se afla. Mama și bunica și oricine mai era acolo au văzut această lumină cu ochii lor pământești. Și ei au întrebat în aceeași oră: „Care va fi însemnătatea acestui lucru?” Această lumină a apărut de fiecare dată. Este stâlpul de foc care a însoțit poporul Israel. Același stâlp de foc din care Domnul i-a vorbit lui Moise. Aceeași lumină care l-a întâlnit pe Saul pe drumul spre Damasc și Domnul i-a strigat din această lumină cuvintele: *Saule, Saule, de ce mă persecuți?*

Când veți vedea filmul, în mod special iubiții noștri frați și surori care vin acum din Rusia, prietenii noștri din România, dintre care vin tot mai mulți, Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, chiar și acum intră unii înăuntru. Ne bucurăm pentru faptul că granițele s-au deschis. Vouă vă vom arăta filmul. Și apoi fratele Branham spune mereu: „Acum lumina este deasupra acelei femei, acum deasupra acelui bărbat.” Aceasta este aceeași lumină care cobora în adunări, atunci când fratele Branham se ruga pentru bolnavi și Îngerul Domnului stătea lângă el. Și tot ceea ce a fost descoperit a fost adevărul 100%.

Eu doresc doar ca toți să știe pentru totdeauna că eu stau de partea lui Dumnezeu și de partea acelor pe care Dumnezeu i-a chemat și i-a trimis.

Cealaltă chestiune este această fotografie. Și astăzi am adus, în mod intenționat, revista „Life”, ediția americană, în care aici este arătat Rockefeller împreună cu soția sa. Dar aici, aceeași lumină a fost fotografiată de la o distanță de 325 de km. Aici o vedeți mult mai clar, iar cine va ieși mai târziu, la ieșire nu trebuie decât să privească în sus, către stâlp, și acolo sus este lumina. Se vede foarte clar fața Domnului în ea. Și a fost în ziua de 28 februarie a anului 1963, când această lumină a coborât, iar Domnul a vorbit din acest nor, din acest nor luminos în care fratele Branham era literalmente învăluit și cei șapte îngeri l-au înconjurat în această lumină în formă de piramidă. Și lui i s-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci a sosit timpul ca cele șapte peceti să fie deschise!”

Eu mărturisesc aici cu o inimă adevărată înaintea Lui Dumnezeu, înaintea voastră și înaintea tuturor celor care vor mai auzi aceasta, că eu stau de partea însărcinării și a chemării divine și voi vesti până la sfârșit ceea ce a descoperit Dumnezeu. Sarcina mea, însă, este să încadrez toate lucrurile în mod biblic și să vestesc doar ceea ce pot vesti din Biblie, restul îl las în seama Lui Dumnezeu.

Am mai adus încă o fotografie pe care poate puțini dintre voi au văzut-o. Un bărbat de afaceri, un multimilionar numit Miner Arganbright, pe care l-am cunoscut personal și care îl însoțea adesea pe fratele Branham, a făcut două fotografii. Una, la începutul adunării, aici stă fratele Branham, aici este amvonul, iar cealaltă, când el se ruga și deodată a spus: „Acum prezența Lui Dumnezeu este aici”. Întregul perimetru din jurul altarului era pătruns de foc, chiar surprins de un obiectiv și reprodus aici, pe această fotografie.

Dumnezeu este un Dumnezeu care se descoperă, un Dumnezeu viu! El poate să se arate într-un stâlp de foc, El poate să se arate într-un stâlp de nor, El se poate descoperi așa cum dorește. Și noi mărturisim că El S-a descoperit.

Acest lucru îl deosebește pe fratele Branham de toți ceilalți evangheliști cărora Dumnezeu nu li S-a descoperit într-un mod

supranatural. Noi nu facem aici nicio comparație măreață sau o clasificare - mare și mic, dar eu doresc să fiu o parte în ceea ce face Dumnezeu în timpul meu. Nu o parte din ceea ce fac marii evangheliști, ci o parte din ceea ce face Dumnezeu în zilele noastre.

Pentru cei care găsesc lucruri greu de înțeles în predicile fratelui Branham, lăsați-mă să vă spun următoarele spre lămurirea voastră. În principiu, nu există nimic greu de înțeles. Dacă lucrurile nu au fost scoase din context și făcute greu de înțeles de către așa-zișii „experți”. Dacă predicile sunt lăsate și sunt citite în context, totul devine clar. Dacă lucrurile sunt scoase din context, atunci nu mai formează un întreg și devin greu de înțeles. Dacă totuși mai găsiți astfel de lucruri, atunci citiți vă rog în 2 Petru, capitolul 3, de la versetul 14 la 18. Iar acolo, Petru scrie *că în epistolele lui Pavel sunt unele lucruri greu de înțeles*. Poate vă citesc acest text ca să știți că este scris.

Bărbații lui Dumnezeu au primit lucrurile prin descoperire și pentru cine nu are descoperirea, aceste lucruri sunt greu de înțeles. Nici noi nu am înțeles toate lucrurile de la început și am mers din claritate în claritate și din cunoaștere în cunoaștere.

Citesc din 2 Petru, capitolul 3, de la versetul 16: *„ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.”*

Așa a fost deja în zilele apostolilor, așa este și astăzi. Și cine citește prima scrisoare adresată adunării din Efes, va găsi acolo exprimat acest gând.

Apocalipsa 2, versetul 2b: *„... ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși.”*

Erau niște bărbați care purtau doar masca de apostoli. Dar mergem mai departe. Avertizarea este adresată nouă și anume în versetele 17 și 18:

„Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă, ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuși și să vă pierdeți tăria,” (2 Petru 3:17)

Există oameni care au fost smulși și duși în rătăcire și îi trag și pe alții după ei. Nu vă lăsați smulși, ci fiți statornici! Nu vă lăsați

clătinați de orice vânt de învățătură, ci fiți întemeiați în Cuvântul lui Dumnezeu care nu înșală!

Când mă gândesc la vremea când eram în Ierusalim, erau deja 21 de bărbați din diferite țări care spuneau: „Noi suntem cei doi martori! Noi suntem cei doi martori!” Fiecare dintre ei voia să fie unul dintre cei doi martori care trebuie să vină. Și eu vă garantez că niciunul dintre cei 21 nu era. Nu pretenția contează! Căci sunt idei și apoi vin niște duhuri înșelătoare care îi motivează pe oameni și se gândesc: „Da, eu sunt!” Doar pe cine hotărăște Dumnezeu, acela va fi. Și acela nu va suna din vreo trâmbiță înaintea lui, ci acela va aștepta până când Dumnezeu va depune mărturie. De altfel, aceia vor fi Moise și Ilie și astfel niciunul dintre neamurile netăiate împrejur nu trebuie să-și facă gânduri că ar avea o mare însărcinare pentru Israel, oricum ar fi.

Același lucru se aplică teologilor mesajului timpului de sfârșit. Câți nu s-au găsit care au vrut să fie bărbatul despre care a vorbit fratele Branham, cel care urma să vină, pentru care el a pregătit platforma, în cazul în care nu ar fi fost el acela. Nu a vorbit fratele Branham în smerenia lui proprie dată de Dumnezeu despre o fază a slujbei sale și apoi despre cealaltă fază? Și eu vă spun și de ce. El a vorbit despre prima, despre a doua și despre a treia tragere. Și el a pregătit prima dată platforma pentru a doua rundă, a doua oară pentru a treia rundă. Dar la fel ca Pavel, și Branham a fost un bărbat smerit a lui Dumnezeu și nu a spus: „Eu voi fi cel care va face apoi lucrarea”.

Pavel spune în 2 Corinteni, în capitolul 12: *„Cunosc un om în Hristos care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer ...”* (2 Corinteni 12:2a) El nu a spus: „Eu am fost omul care a trăit acest lucru”. Adevărații bărbați ai lui Dumnezeu rămân în umbră. Ei dau cinste lui Dumnezeu, și tot așa a făcut și fratele Branham.

De altfel, dacă citiți cu atenție predicile și cunoașteți suficient de bine și de temeinic Sfânta Scriptură, veți vedea că se vorbește doar de șapte mesageri. Eu vă citesc acest verset, Apocalipsa capitolul 1, versetul 20. Aici este scris foarte limpede:

„Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici și cele șapte sfeșnice sunt șapte Biserici.”

Unde este scris măcar un singur loc despre un al 8-lea înger? Eu am spus-o deja în anul 1968, când au apărut primii experți care făceau turul. În mâna Domnului erau șapte îngeri ca șapte mesageri. Dacă apare pe undeva un al 8-lea, atunci trebuie să punem întrebarea: „În mâna cui se află?” În mâna Domnului erau doar șapte. Sau nu am citit bine? Ba da, am citit bine, șapte. Șapte, numărul desăvârșirii și perfecțiunii dumnezeiești. Șapte adunări, șapte epoci, șapte mesageri.

Și noi credem că fratele Branham a fost al șaptelea mesager și un al 8-lea nu va exista! Vor fi doar niște bărbați ai lui Dumnezeu care vor vesti Cuvântul descoperit pe care ni l-a lăsat și vor împărți hrana duhovnicească și vor transmite poporului lui Dumnezeu mana ascunsă care a fost descoperită. Altceva nu va exista! Am putea citi în câteva locuri, dar nu acesta este subiectul nostru din această dimineață.

Am vrut doar să spun acest lucru pentru ca toți, și sper să se audă în întreaga lume, să știe care este poziția pe care o am înaintea lui Dumnezeu și a omenirii. Eu nu sunt un profet, eu nu sunt un al 8-lea mesager, dar eu sunt unul pe care Harul l-a găsit și cineva care nu a căutat acest lucru, dar căruia i-a fost dat să vestească Cuvântul Domnului, și asta în toată lumea.

Și astfel, fie ca Domnul să ne binecuvânteze pe toți cu cuvântul Său minunat și să fie cu noi toți. Iubiților, faptul că trăim în zilele de pe urmă, o vedem și o auzim în fiecare zi, tot mai mult și tot mai clar. Dacă mai există oameni care nu știu încă faptul că noi trăim acum în zilele de pe urmă, atunci vă rog să citiți o dată ceea ce este scris în ziar. Eu nu am timp să citesc, o fac doar din când în când. Fratele Kupfer tocmai mi-a dat mai înainte un articol de ziar din Alsacia și ascultați, vă rog, ce scrie aici un episcop romano-catolic, am notat doar două fraze în germană: „Fără homosexuali nu se poate intra în împărăția lui Dumnezeu. Homosexualii ne merg înainte în împărăția lui Dumnezeu.” Fratele Russ spune: „A apărut și aici în ziar”. Dar ce a spus Domnul nostru? *În zilele Fiului omului va fi cum a fost în zilele Sodomei.* Iar acolo niște oameni îmbrăcați cu haine oficiale au cunutat doi bărbați. Ați citit cu toții acest lucru? Da, și în curând vor cununa și două femei. „A fost deja”, spune fratele Schmidt. Acum chiar am o lacună în cunoștințele mele. Dar eu vă întreb: în ce timp trăim? Așa cum a spus

Domnul. În Sodoma a fost doar homosexualitatea, acum este și cealaltă parte și eu vă citesc din Romani, capitolul 1. Dumnezeu cel viu, Dumnezeu atotștiutor s-a gândit într-adevăr la toate lucrurile. Aici este scris, Romani, capitolul 1, versetele 26 și 27:

„Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase, căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rățăcirea lor.”

Așa este deja scris în Cuvântul lui Dumnezeu, și există oameni care nu vor să creadă că Cuvântul lui Dumnezeu a spus adevărul. Noi vedem acest lucru împlinit pretutindeni, în lucrurile pământești, în cele duhovnicești, în cele politice, în orice fel, în orice domeniu, vedem Cuvântul lui Dumnezeu împlinit.

În zilele Sodomei era vremea când Domnul S-a descoperit lui Avraam și cei doi îngeri au mers la Sodoma, iar acești sodomiți nu au avut nici măcar teamă sfântă față de această vizită de rang înalt, ei au vrut să se atingă de acești doi bărbați. Și ce a spus Lot? „Vă dau pe fiica mea, care nu s-a culcat încă cu niciun bărbat. Luați-o și faceți cu ea ce vreți!” Dar ei au spus: "Nu, ci noi îi vrem pe cei doi bărbați". Niște oameni suciți și posedați de demoni. Au existat bărbați ai lui Dumnezeu, și voi puteți citi acest lucru, care poate că au avut prea multe femei, dar nu a existat niciun bărbat care să fi fost posedat ca să săvârșească acest rău cu un alt bărbat. Acesta este un lucru sucit în mod direct, care provine de la Satana. Și, dacă cineva este înclinat, dacă este predispus spre așa ceva, acela să se lase eliberat prin rugăciune sub autoritate divină, iar acest lucru se aplică ambelor părți.

Voi știți că oamenii pot fi stăpâniți de demoni? Dacă citim în Judecători 8, versetul 30, atunci Ghedeon avea 70 de fii născuți din el, fără să socotim fiicele. Au existat bărbați care poate au făcut lucruri care nu au fost plăcute lui Dumnezeu sau nu aveau pe deplin aprobarea Lui, dar ceea ce aduce cu sine timpul de pe urmă, depășește orice măsură.

Nu mai există teamă de Dumnezeu între oameni și astfel, fie ca Domnul să ne dăruiască nouă, poporului Său, harul de a scăpa de tot ceea ce urmează să vină peste întregul pământ. Și voi știți că cine citește cu atenție Apocalipsa, acela va constata că nu numai regii pământului, ci și dregătorii. Iar acest Cuvânt este scris literal în Biblie.

Dacă mergi astăzi undeva, „Preacucernicul cutare și cutare”, trebuie să auzi odată așa. Odată am ținut o predică la Viena, iar acel bărbat de acolo, din casa aceea frumoasă, m-a numit întocmai în felul acesta. Desigur că atunci mi-a ieșit un șuvoi de cuvinte din gură și a trebuit să-l corectez pe loc. El știa că era vorba de o cuvântare religioasă și dintr-o dată din politețe austriacă mi s-au atribuit titluri, printre care și „preacucernice” sau „preacuviosule”, bineînțeles că l-am lămurit pe loc.

Dar aici, în Apocalipsa, capitolul 6 este scris, și anume în legătură cu a șasea pecete: *când stelele vor cădea din cer și puterile cerului vor fi zguduite și așa mai departe. Apoi în versetul 15 este scris: „Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: «Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?»”* (Apocalipsa 6:15-17)

În ziua aceea, politicienii de rang înalt nu-i vor mai primi pe demnitari, și demnitarii nu-i vor mai primi pe politicienii de rang înalt. În ziua aceea, amândurora le va merge la fel. Atunci se va revărsa mânia lui Dumnezeu peste toți cei care nu au dat crezare Evangheliei. De aceea este scris că trebuie să fim găsiți vrednici să scăpăm de tot ce are să vină peste întregul pământ, ca să putem sta în picioare înaintea Fiului omului.

Vă rog să nu îi invidiați pe demnitari, să nu vă gândiți: „Ah, acești oameni sunt așa de cinstiți!”. Acest lucru este trecător. În curând nu se va mai auzi și nu se va mai vedea nimic din toate acestea. Ceasul este aproape, când orice genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul. Înaintea Lui se vor pleca toți, mari și mici, bogați și săraci, politicieni și demnitari deopotrivă.

Să trecem acum la cercetarea noastră. Dacă citiți Evangheliile, atunci știți foarte bine că și Domnul nostru trecea de la o temă la alta. Citiți o dată cele patru Evanghelii și veți vedea cum într-un singur capitol, El trece dintr-o dată de la o temă la alta, întotdeauna după cum era nevoie.

Noi nu suntem aici ca să vestim Cuvântul într-un mod unilateral. Noi suntem aici ca să propovăduim sfatul hotărât al lui Dumnezeu. Sunteți cu adevărat convinși că trăim în zilele de pe urmă? Sunteți cu adevărat convinși că aceasta este ultima generație? Poporul Israel s-a întors acasă. Ca semne ale timpului, vedem multe lucruri împlinindu-se. Ultimul mesaj este transmis. Unii îl resping cu vehemență, în timp ce alții îl primesc cu o inimă deschisă. Întotdeauna a fost gloata cea mică aceea care l-a primit. Și ea a fost la fel de disprețuită, precum au fost disprețuiți profeții, Domnul și apostolii, dar în fiecare timp s-a împlinit Cuvântul Domnului nostru. Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatălui vostru i-a plăcut să vădea împărăția lui Dumnezeu. Nu mulțimii celei mari, ci turmei celei mici. Adunarea lui Isus Hristos a fost în toate timpurile această turmă mică, care însă îl urma pe Păstor și pe care El a condus-o pe pășuni verzi, fără să îi lipsească ceva, chiar și în vremuri de secetă Dumnezeu a hrănit-o și a adăpat-o.

Îmi doresc să ajung la Luca, capitolul 10 și să mai scot pe scurt în evidență câteva gânduri. Evanghelia după Luca, capitolul 10 este un capitol cu totul minunat în ceea ce privește chemarea, vestirea, secerișul, care trebuie strâns și la modul în care cei trimiși de Domnul au fost împuterniciți de Dumnezeu ca să vestească Cuvântul.

De la versetul 1 se spune astfel, Luca 10, versetul 1: *„După aceea, Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile pe unde avea să treacă El.”*

Aici este ceva cu totul minunat. Eu doresc să mă duc doar în cetățile în care vrea să vină și Domnul. Înțelegeți voi acest gând? El i-a trimis în cetățile, în orașele în care voia să vină și El însuși. Eu doresc să mă duc doar în acele cetăți despre care știu că și Domnul vine într-acolo. La ce ar folosi să mă duc acolo dacă El nu ar veni cu mine?

Pentru a binecuvânta, pentru a salva, pentru a elibera și a vindeca. Care este rugăciunea și dorința bărbaților trimiși? Să aibă înaintea lor mari mulțimi de oameni și apoi poate să li se pară că au ajuns cineva pentru că li se urcă la cap? Nu, căci cine este trimis de Domnul poate să deosebească faptul că lucrarea nu vine de la el însuși, ci de la Dumnezeu. Noi suntem doar niște robi neînsemnați, nevrednici, niște vase de lut. Nu vasul este cel care contează, ci conținutul. Ai putea avea un vas de aur, un vas fără cusur, dar dacă conținutul nu este bun, la ce folosește vasul frumos? Dar oricum ar fi vasul; și Pavel scrie corintenilor: *noi purtăm această comoară în niște vase de lut*. Trupul nostru, acest trup trecător, a devenit un templu al Dumnezeului celui viu.

Fratele Ghir mi-a spus acum câteva zile ceva încurajator, ceva ziditor. El a spus cam așa: „Frate Frank, nu te uita la tine! Cuvântul pe care Dumnezeu l-a pus în tine te-a sfințit pentru slujba pe care ți-a încredințat-o Dumnezeu.” Nu vasul contează, ci conținutul care se află în acest vas, și eu doresc să transmit mai departe conținutul dumnezeiesc exact așa cum mi-a fost dat de Dumnezeu.

În Luca 10, versetul 2, ni se spune: „*Și le-a zis: «Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.»*”

Domnul nu a fost mulțumit cu trimiterea celor 12. Nu a fost de ajuns că au fost trimiși încă 70. Secerișul este mare, poporul sau mulțimea popoarelor de pe întreg pământul. Ce sunt 12 și ce sunt 70? În prezent, avem circa 154 de țări pe pământ, dacă nu cumva între timp câteva insule au devenit independente. Ce este atunci o mână de oameni? Iubiților, dacă credem că trăim în zilele de pe urmă și că ultimul mesaj trebuie să ajungă până la marginea pământului, atunci haide să ne rugăm sincer și cinstit ca Dumnezeu să trimită lucrători în secerișul Său. Nu în secerișul tău și nici în secerișul meu, ci să trimită în secerișul Lui, ca El să găsească în fiecare limbă bărbații potriviți, care să vestească și să poarte Cuvântul așa cum ne-a fost descoperit și așa cum este corect, pentru ca la sfârșit să fie restabilită cadența în Mireasă.

Fratele Branham a avut o vedenie, el a văzut Mireasa. Mai întâi Mireasa așa cum era la început, îmbrăcată în alb strălucitor, fără pată, fără zbârcitură. Și apoi a văzut a doua vedenie, al doilea tablou care a urmat: ea era însoțită de muzică rock and roll; ea voia să fie sau trebuia să fie Mireasa, dar nu mai avea rochia albă și avea doar ceva legat în jurul șoldurilor, cu niște lucruri atârând în jos ca niște zorzoane. Și asta să fie Mireasa? Și fratele Branham a spus: „Când am văzut lucrul acesta, inima mea a început să plângă.” Și apoi s-a uitat în față de tot și a văzut pe cea care o conducea. Surorilor, iertați-mă dacă dau mai departe această descoperire așa cum este, dar a fost o femeie, ea arăta ca o vrăjitoare. Așa a spus fratele Branham, dar voi cu siguranță ați citit toate aceste lucruri. Lui i s-a făcut rău și el a spus: „Dumnezeul meu, acesta este rezultatul tuturor predicilor mele și al osteneții tuturor fraților?” Și când era zdrobit în felul acesta, în această viziune înaintea Domnului, a venit al treilea tablou sau vedenie și iată că din nou era o Mireasă, așa cum era ea la început. La fel și la sfârșit: o Mireasă minunată, împodobită și îmbrăcată în alb, fără pete și fără zbârcituri. Și apoi el s-a uitat și a văzut că unele au alunecat cumva și au ieșit din cadență și el trebuia să le aducă din nou înapoi în cadență.

Iubiților, vă rog să luăm aminte și la acest lucru. Dacă cineva alunecă, să nu vedem imediat în el un vrăjmaș și să gândim: „Acum este pierdut pentru totdeauna”. Trebuie să deosebim dacă este vorba de o rătăcire și o confuzie trecătoare sau dacă cineva a păcătuit cu adevărat împotriva lui Dumnezeu sau împotriva Duhului lui Dumnezeu și nu se mai poate întoarce. Poate vă ajută? Nici nu era prevăzut în program, dar aceasta este scris în Iacov capitolul 5, și fie ca aceasta să ne ajute să avem atitudinea corectă cu privire la aceste lucruri.

Iacov capitolul 5 versetele 19 și 20:

„Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.”

Ați citit vreodată în felul acesta? Există mulți care spun: „aleșii nu vor fi amăgiți” și așa mai departe; și dacă apoi cineva rătăcește sau alunecă, atunci este imediat considerat ca fiind neales. Vă rog, nu judecați nimic

înainte de vreme! Așteptați sfârșitul. Chiar și despre profeți este spus: Uitați-vă la sfârșitul lor, nu la perioada intermediară, nu la început, nu la jumătatea drumului, ci uitați-vă tot mereu la sfârșitul umblării lor și luați ca pildă credința lor.

Noi trebuie să acționăm biblic în toate lucrurile. Dacă, de exemplu, cineva este în adevăr și este dus în vreun fel pe o cale rătăcitoare pentru o vreme, atunci Dumnezeu poate să-l aducă înapoi. Dar dacă niște frați falși, care nu au fost niciodată în adevăr, care doar s-au strecurat înăuntru potrivit Galateni 2, și apoi merg pe căile lor proprii, pe acești oameni trebuie să-i lăsăm să meargă și ei nu se vor lăsa îndreptați. Dar cine este cu adevărat din adevăr și a fost născut din Dumnezeu, acela se va lăsa îndreptat. El nu va avea nicio potrivire lăuntrică împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Mai devreme sau mai târziu, el se va întoarce la adevăr și Dumnezeu se va îndura de el.

Să revenim acum sau poate să includem totuși acest cuvânt pentru că pur și simplu aparține de întreg, 2 Tesaloniceni 2. Doar ca să vă arăt această deosebire între cei care se abat și nu se mai întorc și cei care la un moment dat fac un ocol și apoi se întorc. 2 Tesaloniceni, capitolul 2, de la versetul 10:

„și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.”

Aici este diferența. Există oameni care nu au dragostea pentru adevăr. Ei au dragostea pentru cunoștințele lor speciale, pentru învățăturile lor speciale, pentru descoperirile lor speciale. Și aceștia sunt oamenii care nu au dragoste pentru adevăr. Adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu, nu o descoperire specială. Aceasta îți devine doar un idol și o nenorocire pentru că este nebiblică.

Doar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și orice descoperire care vine de la Dumnezeu vine din interiorul acestor două coperte și nu în afara lor. Deci ea este în concordanță cu Cuvântul.

Apoi în versetul 11 este scris: *„Din această pricină...”*. Din ce pricină? *„Pentru că n-au primit dragostea adevărului”*.

Acesta este întregul punct și eu știu despre ce vorbesc. Am fost destul de multă vreme printre frați, la nivel internațional, care nici n-au mai luat Biblia în mână. Ei au vrut să-și dovedească și să-și dovedească descoperirile și învățăturile lor speciale din predicile fratelui Branham. Iar când am spus: „Un moment, vă rog, acum a sosit timpul să venim la Biblie”, știți care a fost răspunsul? „Nici un om nu înțelege Biblia, doar profetul a înțeles-o.” Atât de departe au ajuns oamenii. Știu despre ce vorbesc, nu sunt doar de ieri în slujbă. Eu am văzut și am trăit multe, de multe ori inima mi-a fost sfâșiată. Nu era legătura cu adevărul, era căutarea după ceva nou, care să poată atrage din nou oamenii și să-i aducă iarăși într-o stare de entuziasm.

„Înapoi la Cuvântul cel vechi al lui Dumnezeu”, așa cum a spus fratele Russ, „care este nou în fiecare dimineață și seara nu a învechit încă și este încă nou!” Și dacă-l deschizi la miezul nopții este tot nou. Aleluia, laudă lui Dumnezeu! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!

Versetul 11: „Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.” (2 Tesaloniceni 2:11-12)

În acest caz nu se mai vorbește despre îndreptare. Observați diferența? În Iacov este vorba de o rătăcire, dar cel rătăcit de acolo avea o legătură cu adevărul, cu Cuvântul lui Dumnezeu. Era deci sămânță dumnezeiască, născut din Dumnezeu. Aici sunt niște oameni care nu și-au însușit dragostea pentru adevăr și vor să vândă doar niște specialități ca să facă o afacere bună. Nu!

Și aici este marea diferență: unii sunt aduși înapoi și apoi sunt recunoscători pentru acest lucru, ceilalți merg dintr-o rătăcire într-alta și nu-și mai lasă spus nimic. Ci, dimpotrivă, ei privesc de sus la cei care au rămas în Cuvânt și spun: „Voi ați rămas pe loc, voi ați rămas în urmă, noi am mers înainte.” Mers înainte? Dar în ce direcție? Și cu cine? Înainte poți merge doar cu Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru acest Cuvânt trăiesc, pentru acest Cuvânt mor! Ioan a fost dus pe insula Patmos din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus. Și astăzi suntem aici ca

să dăm mărturie pentru Cuvântul lui Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu și mărturie despre Isus Hristos Domnul nostru.

Încă un lucru, și acesta poate chiar ne deschide acum ochii, în special în legătură cu toți aceia care aici, chiar și în acest centru de misiune, au strâns adresele anumitor oameni spunând: „Da, dragă frate, de unde vii și cum îți merge?” și așa mai departe și apoi ani de zile au strâns adrese. Eu i-am văzut aici pe acești oameni, aveau agenda cu ei și aveau ceva de scris și apoi umblă după oameni, îi caută și îi vizitează și ei fac acest lucru de ani de zile.

Eu vă arăt acum din Biblie după ce pot fi recunoscuți aceia care nu au fost trimiși de Dumnezeu: ei umblă dintr-o casă într-alta și vorbesc acolo despre cel care nu este prezent și nu se poate apăra împotriva a ceea ce se spune despre el. Și ei nu vestesc Cuvântul, ci ei au multe alte lucruri pe care le răspândesc acolo și vă arăt și ce fac. Ei merg din casă în casă. Aici, în Luca, capitoul 10, versetul 7 este scris. Acesta este unul dintre cele mai importante versete prin care se poate recunoaște dacă un bărbat a fost trimis de Dumnezeu sau nu. Versetul 7:

„Să rămâneți în casa aceea și să mâncați și să beți ce vi se va da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă.”

Poate că mulți au trecut cu vederea acest lucru, l-au ignorat și nu le-a avut absolut nimic de spus, dar unui adevărat rob al lui Dumnezeu are foarte multe de spus. Dacă vine cineva într-o cetate din însărcinarea lui Dumnezeu, atunci intră într-o casă și oferă casei pacea lui Dumnezeu și dacă casa îl primește, atunci el rămâne acolo. Dar el nu ascultă în casa aceea lucruri despre fratele cutare, pentru ca apoi să meargă la fratele cutare și să audă din nou despre fratele cutare și apoi să meargă mai departe și să mai și vrea ceva. Așa ceva nu există! Un rob al lui Dumnezeu nu merge într-o cetate din casă în casă. Un rob al lui Dumnezeu merge într-o cetate, într-o casă, el rămâne acolo nu ca să vorbească despre alții, ci ca de acolo să vestească Cuvântul lui Dumnezeu. Fraților, și pentru voi cei care vestiți Cuvântul, dacă mergeți dintr-o casă într-alta, unul vă spune una, altul vă spune alta, unul despre unul, altul despre altul și deodată sunteți legați lăuntric. Voi

nu mai sunteți liberi să vestiți Cuvântul, acum trebuie să luați partea cuiva, trebuie să mediați. Cui vreți să-i dați dreptate? Asta nu se poate!

Înțelegeți de ce a spus Domnul acest lucru? Dumnezeu nostru este un Dumnezeu Atotînțelept. El a lăsat îndrumări clare și pentru cei pe care El îi trimite. Cine nu se ține de aceste lucruri are probleme, se află în necazuri mari și cu greu va ieși din ele. Adevărații robi ai lui Dumnezeu citesc ceea ce aparține de trimitere și ei se țin de lucrurile acelea și atunci pot deveni o binecuvântare pentru toți. Chiar și pe aceia care poate în acel moment nu se plac, care au cunoașteri diferite sau care nu se înțeleg prea bine între ei, în acel moment, poți într-adevăr să-i ajuți pe toți.

Eu am procedat astfel în toate țările și în toate orașele. Nu am luat niciodată partea cuiva, nu am mers niciodată de aici acolo, nu am dat dreptate unuia sau altuia. Veniți toți împreună înaintea feței lui Dumnezeu și atunci va fi spus ceea ce trebuie să fie spus și fie ca toți s-audă! Și vă spun că în felul acesta am trăit biruințe minunate ale lui Dumnezeu. Pentru că atunci, părțile implicate nu mai puteau să se certe între ele, ci toate trebuiau să asculte, și în timp ce ascultau, Dumnezeu a scos toate săgețile ascuțite din ei și a turnat untdelemn în răni și totul a fost din nou bine.

Într-adevăr, eu nu am trăit încă niciodată ca eu să fi despărțit adunări. Dar eu am trăit ca grupuri care erau despărțite să fie unite. Da, pentru aceasta m-a folosit Dumnezeu. Trebuie să ne fie dăruit de Domnul.

Eu am spus-o deja deseori, chestiunea din zilele lui Solomon. Femeia căreia nu-i aparținea copilul a spus: Tăiați-l în două! Iar femeia căreia îi aparținea a strigat: Nu-l tăiați, ci lăsați-l să trăiască! Și Solomon a spus: Aceasta este mama! Căci ea nu vrea moartea copilului, ci vrea viața copilului. Tot așa ne merge și nouă, cei pe care Dumnezeu îi folosește ca să vestim Cuvântul, pentru ca oamenii să fie născuți din nou la o nădejde vie. Cine merge undeva și spune: „Desigur, atunci va fi tăiat în două!”, uitați pe un asemenea om! Ar fi fost mai bine dacă nu ar fi avut bani să-și plătească biletul de avion și ar fi rămas acasă. Un bărbat al lui Dumnezeu dorește casei pace, orașului și poporului lui Dumnezeu. Și un om care vrea să dorească

poporului lui Dumnezeu și casei în care intră și orașului pace, acela trebuie să aducă cu sine pacea lui Dumnezeu. El trebuie să o aducă! Pacea Mea v-o dau vouă. Nu v-o dau așa cum o dă lumea. (Ioan 14:27). Ci pacea lui Dumnezeu, care este mai presus de orice înțelegere omenească, pacea lui Dumnezeu nu rămâne legată de cunoștință și așa mai departe, ci pacea lui Dumnezeu este mai presus decât toată priceperea noastră, decât toată rațiunea noastră.

Și apoi textul continuă și ne spune nouă, celor care vestim Cuvântul, Luca 10, versetul 9:

„să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: ‘Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.’”

Și această parte vrem să o luăm în serios, să o luăm împreună în serios, fiindcă adunarea, cei ce ascultă, trebuie să fie zidiți prin propovăduirea Cuvântului și să fie aduși la credință, înainte ca darurile și slujbele de la Dumnezeu să poată lucra. Eu cred că noi am auzit destul Cuvânt al lui Dumnezeu ca să știm că, așa cum este scris aici sus, *Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!* Cine au fost cei care au fost vindecați? Cei care au venit la Domnul și care au crezut că El îi poate vindeca. Nu oamenii care s-au frământat cu privire la viața lor sau s-au întrebat: „De ce mie îmi merge așa și altora le merge mai bine?” și așa mai departe. Ci au fost niște oameni care au crezut din toată inima că Domnul o poate face; și mai târziu că Dumnezeu i-a împuternicit pe ai Săi pe care i-a trimis ca să confirme Cuvântul Său.

Cred că fratele Gaidaci a fost acela care mi-a citit acum vreo 10 zile o scrisoare din Cehoslovacia: o femeie care era, cum să spun, paralizată sau avea un reumatism atât de grav încât nu-și mai putea folosi deloc mâinile, trebuia să fie ridicată și purtată și totul trebuia făcut pentru ea. Ea nu mai putea face absolut nimic și ea astăzi face totul pentru toți ceilalți. Ea a cerut doar să fie trimisă o batistă cu care a fost ștersă sudoarea în locul acesta. Și Dumnezeu i-a încercat mai întâi credința și apoi a confirmat-o. Astăzi ea nu mai este purtată, sau ceilalți nu îi mai slujesc, ci ea le slujește lor și Dumnezeu a vindecat.

Eu am trăit-o întotdeauna: când oamenii au crezut că aici este un rob al lui Dumnezeu care vestește Cuvântul din însărcinarea Domnului și că Dumnezeu le-o dă, atunci s-a întâmplat. Nu știu dacă

am spus aici, chiar și cazuri unde un cuplu care nu a putut primi copii timp de 17 ani, amândoi au venit și erau întristați de moarte. Mergeți în Asia, mergeți în Africa, dacă o femeie nu are copii este o rușine pentru ea și ea nu poate trece de o astfel de situație. Și aici au venit fratele și sora și ce să vă spun, la mai puțin de un an după rugăciune au avut un fiu și i-au pus numele Frank.

Dumnezeu ascultă rugăciuni, dar depinde de atitudinea oamenilor. Noi trebuie să știm că avem de-a face cu Dumnezeu. Aici nu se face puțină politică religioasă doar ca să treacă timpul. Aici este vestit Cuvântul Dumnezeului Atotputernic. Am spus-o de curând într-o discuție, nu știu care a fost dintre frați: „Dacă nu vestesc Cuvântul, atunci nu vreau să vestesc absolut nimic!” Trebuie să fii sigur că vestești cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. *Cerul și Pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.*

Cine poate crede că și în acest punct intrăm în faza în care a fost la început? Cum a fost la început? Lucrarea lui Dumnezeu era atât de puternică! Petru mergea pe străzile Ierusalimului, iar umbra lui cădea asupra oamenilor și toți cei asupra cărora cădea umbra lui erau vindecați. Se ridicau și formau în cele din urmă un alai frumos, care mergea pe străzile Ierusalimului. Da, voi ați putea spune: „A fost biblic?” O, a fost foarte biblic, foarte biblic! Când o face Dumnezeu este întotdeauna biblic. Și nu Petru a făcut ceva, el a mers doar pe calea lui, Dumnezeu a făcut toate aceste lucruri. Dar vă spun cum s-a întâmplat: oamenii care s-au dus acolo credeau că Petru este un bărbat al lui Dumnezeu. Ei credeau că puterea lui Dumnezeu lucrează prin el. Ei nu credeau în Petru, ei credeau în puterea lui Dumnezeu care s-a dovedit cu putere prin Petru. Și prin credință mergeau acolo și prin credință au fost vindecați. Amin, aleluia!

Iubiților, noi trebuie să ajungem la acest nivel al credinței. Oare Pavel a spus: „Dacă luați aici batista mea sau ștergarul meu, ori șorțul meu” și așa mai departe? Pe atunci hainele nu erau așa cum sunt astăzi. De altfel și acest lucru a fost criticat, spunându-se: „Dacă fratele Frank ar fi cu adevărat un rob al lui Dumnezeu, atunci nu s-ar îmbrăca atât de bine și de exact.” Dar așa cum am spus, eu însumi nu am observat încă acest lucru, dar există oameni care își întorc gulerul pe dos, își pleacă

capul și cred că așa ceva înseamnă smerenie. În cocoașa care se formează acolo se află cel rău. Dacă cineva crede că așa ceva este smerenie, nu! Ci noi credem din toată inima că Dumnezeu este cu cei care se țin de El și de Cuvântul Lui. Și toți acești bărbați care merg din casă în casă și cară cu ei atâta gunoi, cât nu încapă într-un car de seceriș, ar trebui să le fie rușine.

Eu am spus-o deja și aici: cine are un pic de habar despre timp și ceas, acela nu va căra gunoi de grajd în timpul secerișului. În timpul secerișului va folosi secera, coasa, combina. Acela va folosi toate mijloacele pentru a strânge recolta. Este adevărat sau nu? Asta o spune chiar și mintea omenească, firească. Așadar prin asta recunoaștem și cine strânge recolta, și anume, cel care conduce combina și strânge grâul.

Așadar, nu Pavel a fost cel care a spus: „Veniți, luați lucrurile de aici și plecați”. Dar oamenii care l-au trăit pe Pavel în slujba lui, erau niște oameni convinși că el este un bărbat al lui Dumnezeu. Și eu sunt bucuros că nu sunt singurul căruia îi curge sudoarea. Este evident că și lui i-a curs sudoarea în jos. Până acum nu mi-a spus nimeni: „Oprește-te, căci ți-ai pierdut mințile!”. Înaintea lui Festus și Agripa, Pavel a predicat cu atâta putere încât i s-a spus: „Oprește-te că ți-ai pierdut mințile!”. Așa ceva nu mi-a spus încă nimeni. Doar prietenii mei, precum fratele Russ, spun că ar trebui să fiu puțin mai încet și ceva mai lent, dar asta o poți face numai dacă o poți face.

Să revenim la acest lucru și cu aceasta ajung la încheiere. Au fost bărbați ai lui Dumnezeu pe care Domnul i-a binecuvântat, iar acești oameni credeau că dacă iau acum o batistă, un ștergar și-l duc la cei care nu puteau veni la adunare, atunci Dumnezeu îi va vindeca. Și așa s-a întâmplat. Ei au fost vindecați. De ce? Pentru că au crezut că dacă fac acest lucru, atunci Dumnezeu va face să se întâmple. După credința noastră se întâmplă. Isus nu a spus niciodată „după închipuirea ta”, ci „după credința ta”. După credința ta să ți se întâmple! Dar vă rog, nu o credință care provine dintr-o cugetare. Cine mai trebuie să cugete ce și cum să facă, acela să cugete liniștit mai departe și să aștepte timpul până când credința devine o descoperire. Și în momentul în care credința îți devine o certitudine, îți devine o descoperire, atunci

știi exact ce ai de făcut și atunci Dumnezeu este cu tine și Își confirmă Cuvântul potrivit credinței tale.

Și eu vă spun, timpul este aproape, când vom vedea minunile lui Dumnezeu și unii se vor mira de ceea ce Dumnezeu va mai face. Eu știu că la sfârșit El trebuie să facă ceea ce a făcut la început. Restituire înseamnă restituirea tuturor lucrurilor, așa a vorbit gura lui Dumnezeu și așa va fi. Și noi trăim în timpul în care totul este restituit spre slava lui Dumnezeu în adunarea Domnului.

Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze cu toate lucrurile care au fost expuse astăzi aici din Cuvântul Său și să facă ca noi să tragem învățăturile din ele astfel încât să știm cum trebuie să ne purtăm și cum trebuie să îi întâmpinăm pe aceia care călătoresc cu motive necinstite din loc în loc și din oraș în oraș. Noi dorim să aparținem de cei care pregătesc calea Domnului, care merg înaintea Lui, care Îl iau cu ei pentru ca El să poată lucra și să binecuvânteze. Sunteți recunoscători pentru o astfel de învățătură? Eu cred că este importantă. Acum trebuie să avem ochi deschiși, trebuie să știm cum stau lucrurile înaintea lui Dumnezeu și cum le vede Dumnezeu. Noi nu mai avem voie să judecăm după propria noastră părere, ci trebuie să luăm întotdeauna Sfânta Scriptură. Fie ca Dumnezeu să ne ajute, aceasta este rugăciunea mea. Amin!

Haideți să ne ridicăm în picioare și să ne rugăm împreună. În timp ce ne plecăm capetele, închidem ochii și deschidem inimile. Aș dori să întreb câți sunt aici care într-adevăr doresc din toată inima să judece corect un lucru, să acționeze potrivit Cuvântului într-o anumită situație, pentru a evalua lucrurile așa cum le vede Dumnezeu și așa mai departe, din tot ceea ce am cercetat. Cred că au fost o mulțime de gânduri care au fost exprimate sau pe care le-am cercetat împreună. Cine dorește, de azi începând, să Îi slujească Domnului într-adevăr în fiecare ceas și în orice vreme? În orice situație să încadreze lucrurile înaintea lui Dumnezeu, să le judece corect, să afle har înaintea lui Dumnezeu, pentru ca totuși să putem deveni o adunare biblică, care cu adevărat în toate lucrurile, nu doar în câteva puncte de învățătură, ci și în tratarea anumitor lucruri, în mânuirea anumitor lucruri, să dorim să fim biblici în orice privință.

Credinciosule Domn, Îți mulțumim din inimă. Noi am închis ochii noștri pământești, dar ochii inimii sunt deschiși. Noi Te vedem, noi Te auzim, Tu umbli în mijlocul nostru, Tu vorbești cu noi, Tu lucrezi în noi, Tu ne îndrepti, Tu ne ajuți ca să ajungem la desăvârșire. Iubite Domn, noi nu ne uităm la noi înșine, fiindcă așa am auzit în Cuvântul din Psalmi: *nu există nici un om drept pe pământ, care ar putea sta în picioare înaintea Ta*, dar există niște oameni îndreptățiți de Tine, există niște oameni binecuvântați de Tine, niște oameni salvați de Tine, niște oameni sfințiți de Tine, umpluți de Duhul Tău. Iubite Domn, pe pământ există o adunare care poartă Numele Tău, care poartă Cuvântul Tău, care poartă natura Ta, o adunare vie și noi avem harul să aparținem de ea.

Credinciosule Domn, ceea ce a fost propovăduit astăzi în locul acesta să devină adevăr în viața noastră, dă-ne judecata corectă, dăruiește-ne har și înțelepciune în orice situație. Doamne, dă-ne deosebirea duhurilor, deosebirea motivelor, deosebirea fraților, a învățăturilor și a propovăduirii și așa mai departe. Doamne, Îți mulțumesc! Astăzi ai făcut lucruri mari pentru noi în acest ceas. Tu ne-ai ajutat, de azi înainte vei merge împreună cu noi pe o cale pe care încă nu o vedem, dar Tu o cunoști și Tu ne iei de mână. Chiar dacă eu nu cunosc calea, Tu o știi foarte bine. Isus al meu nu întârzie niciodată!

Credinciosule Domn, te rugăm pentru frații noștri care vestesc Cuvântul, Doamne, fii tu cu ei într-un mod cu totul deosebit, aici, în acest loc și în toate locurile. Ajută-ne ca Mireasa Ta să ajungă în cadență, într-o concordanță deplină cu Cuvântul Tău. *Căci cum pot să meargă doi împreună fără să fi căzut la învoială?* Doamne, fă-ne să fim în concordanță cu Tine, adică cu Cuvântul Tău, pentru ca Tu să mergi împreună cu noi și noi să mergem împreună cu Tine.

Iubite Domn, Tu ne-ai binecuvântat. Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Atinge-i acum pe cei bolnavi, pe cei slabi, pe cei suferinzi. Tu ai trimis Cuvântul Tău și toți cei care îl cred vor fi sănătoși. Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Răscumpărare deplină, mântuire deplină, asta învață Biblia noastră. Aleluia! Laudă, cinste, slavă și închinare Ție, Dumnezeului celui viu, care ni Te-ai descoperit în Isus Hristos. Tată din cer, Sfințească-se Numele Tău, vie

Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Doamne, ascultă-ne și fă să avem parte de ceea ce faci. Lăudat și slăvit să fii pentru vizitarea Ta plină de har, pe care ne-ai dăruit-o și pentru faptul că putem deosebi glasul Tău de toate celelalte voci. Glasul Tău este Cuvântul Tău. Aleluia! Ție îți aducem laudă și cinste acum și în veci! Amin.